

Jamala, Krila

Я вмію літати, але хочу його крила.
І в темряві сяю, але він для мене світило.
Я вільна, мов птаха, але хочу його небо,
З усіх скарбів світу мені лише його дотик треба...

Чому ти обрав мене? І цей дивний шлях зі мною,
На ньому багато каміння, на ньому гора за горою.
Чому ти несеш мене, коли далі йти несила,
Коли я в обіймах зневіри,
Знімаєш для мене ти крила.

Я довго шукала: у променях, у небі та хвилях.
Повірила в себе,
Але хочу лише його крила

... Чому ти обрав мене? І цей дивний шлях зі мною,
На ньому багато каміння, на ньому гора за горою.
Чому ти несеш мене, коли далі йти несила,
Коли я в обіймах зневіри,
Знімаєш для мене ти крила.

І вчиш не зупинятись ніколи, ні
Хоча через каміння та гори йти
На ньому так важно втрачати,
Бувають злі люди, байдужі.
А ти кажеш, тре вибачати
Й несеш мене через калюжі.
А я сама вже вмію літати,
Але хочу лише його крила.
А я давно вже вмію кохати,
Але нікого так не любила